



Toppgolf og helse

Dette nummeret av Norsk Golf er viet toppidrett og helse. Når vi i faggruppe golfhistorie skal henge oss på, er det en selvfølge at vi serverer vårt flaneri med et historisk perspektiv.

Tekst: **Johan B. Foss, Faggruppe golfhistorie**

Det er ikke rett frem enkelt, men vi redder oss litt under tolkningen av begrepet *historie*. En god historie er ikke nødvendigvis en gammel historie. En god historie kan være tidløs og kanskje ikke helt sann. Men det betyr ikke at 'ekte' historier ikke kan nærme seg det utrolige.

Det eller den som først rinner oss i hu, er vår landsmann Erik Compton. Vi har skrevet om ham før, men historien fortjener å bli gjentatt. Den viser at helse og toppidrett kan ha underlige sammenhenger. Erik har norsk mor og norsk statsborgerskap, men det er det jo flere av oss som har klart. Det unike består i kombinasjonen transplantert hjerte og stjernegolf.

Erik Harald Høye Compton er 37 år gammel og har spilt på PGA Tour i USA siden 2012. Han ble profesjonell golfspiller i 2001 og har 5 topp-10 plasseringer på golfens høyeste nivå. Selv motstandere av golf – de finnes jo – må innrømme at det er toppidrettsnivå. Hva så med helsen? Erik ble hjertetransplantert første gang i 1992 på grunn av det legene kaller cardiomyopati. Han måtte gi opp kontaktidretter og begynte i stedet med golf som ledd i rehabiliteringen. Talentet førte ham til beste junior golfer i USA i 1998 og

Order of Merit på Web.com Tour i 2004. Eriks tredje hjerte ble satt inn i 2008. Det svekket hverken helse eller prestasjoner, snarere tvert imot.

PGA i USA hadde tidligere en pris som ble kalt Comeback Player of the Year Award. Den skiftet navn til PGA Tour Courage Award i 2013. Hvem var den første som fikk prisen? Ikke så vanskelig å gjette. Erik ga prispengene på USD 25 000 til Arnold Palmer Medical Center Foundation og til South Miami Heart Center at South Miami Hospital. Sistnevnte er base for cardiologen til Erik, og ved en tilfeldighet heter han Jimenez! Vi har ikke sjekket om han er i familie med legendariske Miguel Angel.

Erik Compton har fått flere priser. Mest interessant for oss nordmenn er at han i 2012 ble tildelt Babe Didrikson Zaharias Courage Award av US Sports Academy. Babe var nemlig halvt norsk hun også, og helse ble et viktig poeng i hennes altfor korte karriere. Babe, oppkalt etter baseball-spilleren Babe Ruth, het egentlig Mildred Ellen til fornavn. Sett i et historisk perspektiv, er hun kanskje det største idrettstalentedet noensinne som har hatt norske foreldre. Sonja Henie var ikke i nærheten med tanke på allsidighet.

Og glem for all del Johaug og Bjørgen i denne sammenheng.

Mildred Ellen vant to gull og én sølv i friidrett under OL i Los Angeles i 1932 og hadde All American-status i basketball. I golf vant hun alt som er å vinne på kvinnesiden og er selvfølgelig innlemmet i World Golf Hall of Fame. Hun kvalifiserte seg til PGA-turneringer for herrer og klarte cut'en flere ganger. Men så var det dette med helsen. Babe fikk tykktarmskreft i 1953 og døde i 1956, bare 45 år gammel. De siste turneringene spilte hun med colostomi-pose – og vant! Selvfølgelig hadde ikke sykdommen noe med toppidrett å gjøre. Men jeg tror at Babe Zaharias hadde hatt en helt annen standing i vår bevissthet om hun hadde fått beholde helsen lenger. Hvis du reiser til Tampa i Florida, kan du finne en golfbane som bærer hennes navn. Dessverre står den ikke i forhold til det minnet hun burde hatt.

I denne sammenheng blir vi alle små. Jo høyere handicap, desto mindre kvalifiserer vi til inklusjon i bladets tema. Men vi har i hvert fall helse nok til å bringe golfhistorien videre.

 facebook.com/golfhistorie